

մեն գերագույն գիտական հաստատությանց մարմիններում:

Հայկական ուսումնասիրությանց զարկ տալու համար, պրոֆ. Վ. Բընըցիանու պիտի ջանա հարմարագույն առիթը օգտագործել կազմելու համար գիտական ընկերություն մը «Հայկական ուսումնասիրությանց» նվիրված, որուն կորիզը պիտի կազմեն լավագույն ուսանողները և Ինստիտուտին ապագա շրջանավարտները և ուրիշ հայեր, որոնք կշահագործվին այս տեսակ ուսումնասիրություններով:

Կան և դժվարություններ, որոնք պիտի հաղթահարվին. օրինակ՝ դասագրքերու պակասը, ինչպես նաև՝ բնագրքերու Ասոր լուծումն է՝ կարգ մը ընտիր բնագրքերու վերահրատարակությունը, փոքր թվով տեսակ մը հավաքածոյի կազմություն, իսկ դասագրքերու համար պետք է սպասենք հնարավորություններ ստեղծելու արտասահմանեն ստացման և կամ հոս՝ Ռուսաստանի մեջ տպագրման համար:

Գարով դպրոցական նոր տարեշրջանին, Ինստիտուտի առաջին նիստին որոշվեցավ, որ դասընթացքը տևովի հոկտեմբեր 1-ին,

արձանագրությունները շարունակելով մինչև սեպտեմբեր 30, Առաջին տարին լրացնող ուսանողները պիտի արձանագրվին երկրորդ տարվան դասընթացքին համար, իսկ վերոհիշյալ թվականին բոլորովին նոր արձանագրվիլ փափաքողները պետք է Ինստիտուտ գան առաջին տարվան դասընթացքը ավարտողներու բարձրության աստիճանին վրա գտնվելու դիտավորությամբ:

Այն ուսանողները, որոնք հետաձգած էին իրենց քննությունը աշնան նստաշրջանին, պետք է ներկայանան Ինստիտուտի բարձրության՝ Str. Nic. Iorga, Nr. 21, սեպտ. 20—30.

Կհուսանք, թե հայ երիտասարդությունը պիտի դիմավորե ավելի մեծ շահագործություն դասական հայերենի դասընթացքի երկրորդ տարին: Այս գեղեցիկ գործին նախաձեռնողներն են եղած Ռուսեն բարձագույն գիտական մարմինները, որոնք այս երկրի համակենցաղ ազգություններուն կրնծայեն լավագույն զարգացման մը բարձր հնարավորությունները:

«Հայաստանյան ճակատ»,

25 սեպտ.ի 1949 թ.:

Ն. Ս. ՕՏՈՒԹՅՈՒՆ Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՄԵԿՆՈՒՄԸ ԴԵՊԻ ԵՎՐՈՊԱ

«Ես ծառան եմ իմ կարգին և իմ ժողովրդին»:

ԳԱՐԵԳԻՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

Դարձյալ մեծ եռուզեռ մը կա Կիլիկիո Կաթողիկոսարանին մեջ: Վանական գործեր պահ մը կանգ կառնեն և Դպրեվանքի թե Ազգ. Մեսրոպյան Նախակրթարանի ուսանողությունները, հպարանի ու վանական այլ հաստատությանց գործավորները դաս ու գործ ձգած կողովին Վեհարան: Եպիսկոպոս, վարդապետ, քահանա ու սարկավազներ տունական օրերու հանդիսավորությամբ տեղ բռնած են Վեհարանին մեջ: Ինքնաշարժներու շարանը ծայր կուտա և վանքին բակը կլեցուի հայ եկեղեցական ու աշխարհական դասերու ներկայացուցիչներով, որոնք եկած են հարդանքի իրենց տուրքը վճարելու Կիլիկիո Գահակալ Վեհափառ Հայրապետին, որովհետև անիկա պիտի մեկնի Եվրոպա, առողջական և վանական այլ և այլ գործերու հետ կապված պատճառներով:

Այցելուներու աչքին մեջ կպրիսմակվի ուրախության արցունքներուն ծիածանվիլը,

որովհետև Կիլիկիո գաղթական կաթողիկոսությունը սկսած է վերհանել և իր դարերու առաքելության նկրտիլ հարյուրե ավելի իր ուսանողական ու միաբանական կազմով:

Հոն են Կիլիկիո Կաթողիկոսության Կենտրոնական Վարչության հարգելի Ատենապետ՝ Տիար Տաճատ Սրապյան, Լիբանանի Կրոնական Ժողովի արժանապատիվ հայերն ու Քաղաքական Ժողովի Դիվանի անդամները, Կաթ. Փոխանորդ՝ Գեր. Տ. Խաղ. Արքեպիսկոպոսը, Նոր Հաճըն, Թիրո, Ռըմել և Մադրա թաղերու և Զահլե քաղաքի թաղական Խորհուրդները, Հ. Բ. Ը. Միություն Շրջանային, Տեղական, Կրթական Յանձնախումբի, Տիկնանց և Օրիորդաց օժանդակ, Անդր Նահարի վարչությանց և այլ ճյուղերու ներկայացուցիչները, Հ. Ե. Ընկերակցության Բյուրոթի և Անդր Նահրի զանազան վարչությունները, Թեքեյան Մշակութային Տան Արանց և Կանանց մասնաճյուղերը և այլ կազմակեր-

պոլիտմեններու ներկայացուցիչներ և անհատ անձինք:

Ջոյգ զանգակներու ղողանջը՝ դուրսը՝ հանդիսավոր պահը երբ կավետե, ներսը՝ Վեհափառ Հովվապետը իր առանձնասենյակին մեջ կրնողունի Միաբանության անդամներն ու Դպրեվանքի ուսուցչական կազմը և անոնց յուրաքանչյուրին կուտա իր հայրապետական օրհնություններն ու թելադրությունները և ծափահարությանց տարափին ընդմեջեն մուտք կգործեն Վեհարանի դահլիճը ու կխոսին իրեն ողջերթի եկած և ղինք սպասող հասարակության և աշակերտության՝ պարզելով անոնց իր նվիրույթ ուղեորության նպատակը: Խոր հուզումի ընդմեջեն կը լսվի Անոր ձայնը, որով կապավինի իր հոտի ազդեթին: «Աղոթեցեք որ արժանի լինեմ Ձեր իմ վրա ունեցած համակրանքին: Ես ծառան եմ իմ կարգին և իմ ժողովրդին»:

Ժամանակը հասած է և պետք է աճապարել դեպի օղակայան: Վեհը, առաջնորդությամբ Միաբանության անդամներուն, կիջնի Ս. Տաճար և ավագ սեղանի առջև ծնրադիր ու արտասվաթոր կաղոթեն... Վեհը վերացած է. կխոսի Աստուծո հետ և Անկե կհայցե անբույթ ձանապարհորդություն.— Տէ՛ր, ուղղեալ զգնացս մեր...:

Հոգևոր և աշխարհական հետևորդներու աչքերեն կհոսին արցունքներ: Կենտրոնական Վարչության Ատենապետ՝ Տիար Տաճար Սրապյան չի կրնար նույնպես զսպել իր արցունքները և երբ Տաճարեն դուրս կուգա՝

այսպես կարտահայտվի. «Հավատացյալ և անկեղծ հոգևորական մը, որ կհավատա իր գործին և կապրի միայն իր ժողովրդին ու նկեղեցիին համար»:

Վեհափառ Հայրապետը դուրս կուգա Մայր Տաճարեն և կբազմի իր անձնական կառքին մեջ:

Տոթանասունէ ավելի ինքնաշարժներու շարանը, առաջնորդությամբ շորս մոտոցիկլիստներու, կշարժի դեպի օղակայան, անցնելով Նահրի հայկական պողոտայեն ու կամուրջեն,— ուր Վեհը կարժանանա ժողովրդական, ուսանողական և սկստական կազմակերպությանց հարգանքի արտահայտությանց — Բուրջի վրայով կհասնի օղակայան:

Օղանավ բարձրանալու միջոցին Հ. Բ. Բ. Միության Կանանց և Օրիորդաց օժանդակն ու Թեքեյան Մշակութային Տան Կանանց բաժինը Վեհափառին կմատուցանեն շքեղ ծաղկեփունջեր, մաղթելով Անոր բարի երթուղարձ:

Վեհը բոլորի ծափահարությանց ընդմեջեն թախք կառնի օդին մեջ դեպի Եփրատոս, ընկերակցությամբ Դպրեվանքի Տեսուչ՝ Գեր. Տ. Դերենիկ Եպիսկոպոսի, 1950 մայիսի 12-ին, կեսօրվան ժամը 12.45-ին:

Բարի և հաջող առաքելություն ու վերադարձ կմաղթենք մեր և ամենուն սիրելի Հայրապետին:

Գ.

(«Հասկ», 1950 թ., № 5, էջ 152—153)

